

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1912.

Treść: (Nr 194—196.) 194. Obwieszczenie, dotyczące używania bankowych zapisów długu, wydawanych przez Akc. Austriacki Bank dla nieruchomości z siedzibą w Wiedniu na zasadzie § 11. I., swego statutu, do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 195. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia Dyrekcyi poczt i telegrafów w Celowcu dla księstwa Karyntyi. — 196. Dokument koncepcyjny dla kilku wążkotorowych linii kolei lokalnej na obszarze stolicy kraju Innsbuku.

194.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 14. września 1912,

dotyczące używania bankowych zapisów długu, wydawanych przez Akc. Austriacki Bank dla nieruchomości z siedzibą w Wiedniu na zasadzie § 11., I., swego statutu, do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Akc. Austriacki Bank dla nieruchomości w Wiedniu wydaje po myśli § 11., I, swego statutu osobną kategorię bankowych zapisów długu, a to:

- a) na podstawie wierzytelności, nabytych w swem przedsiębiorstwie, których oprocentowanie i umierzenie zabezpieczone jest przyrzeczeniem zapłaty lub gwarancji, danem przez państwo, królestwa i kraje, reprezentowane w Radzie państwa, lub jedno z tych królestw i krajów;
- b) na podstawie posiadanych przez siebie papierów wartościowych, nadających się do umieszczenia pieniędzy pupilarnych, lub na podstawie pożyczek, udzielanych na zastaw papierów wartościowych tego rodzaju;

c) na podstawie wierzytelności hipotecznych, nabytych w swem przedsiębiorstwie, zabezpieczonych hipotecznie na położonych w tulejszych krajach dobrach nieruchomości lub realnościach, należących do państwa, do królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, lub do jednego z nich lub do publicznej korporacji, uprawnionej do poboru opłat, o ile te wierzytelności hipoteczne obciążają, z doliczeniem już ciężarów poprzedzających, budynki do pierwszej połowy, grunta zaś do pierwszych dwóch trzecich części ich wartości a przy udzieleniu pożyczek hipotecznych tego rodzaju zastosowano się do szczególnych warunków, ustanowionych w §§ 19. do 23. statutu; odnośnie do tej osobnej kategorii bankowych zapisów długu zachodzą warunki, określone w § 8. ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, dotyczącej fundowanych bankowych zapisów długu.

Na zasadzie § 8. powołanej ustawy uznaje się więc niniejszem bankowe zapisy długu tej kategorii, wydawane w myśl statutu przez Akc. Austriacki Bank dla nieruchomości w Wiedniu, za nadające się do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacji, zakładów, stojących pod publicznym nadzorem, urzędu pocztowych kas oszczędności tudzież pieniędzy pupilarnych, powierzniczych i depozytowych oraz kaucyi służbowych i handlowych.

Hochenburger wlr.

Zaleski wlr.

Heinold wlr.

195.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. września 1912,****dotyczące utworzenia Dyrekcji poczt i telegrafów w Ceiowcu dla księstwa Karyntyi.**

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 31. sierpnia 1912 tworzy się w Celowcu Dyrekcję poczt i telegrafów dla księstwa Karyntyi.

Czas, w którym władza ta ma rozpocząć swoją działalność, ogłosi się później.

Roessler wr.

196.**Dokument koncesyjny z dnia 2. października 1912****dla kilku wązkotorowych linii kolei lokalnej na obszarze stolicy kraju Innsbruku.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Innsbruck-Hall w Tyrolu“ koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu wymienionych w dalszym ciągu elektrycznych wązkotorowych linii kolei lokalnej, a mianowicie:

I. od trójkątu torów na Museumstrasse przez wiadukt Kolei Południowej i Amraserstrasse do wylotu Lindenstrasse;

II. od placu Klaudia przez Adolf Pichlerstrasse aż do połączenia z istniejącą linią tuż przy kolei na Hungerburg;

III. od Andreas Hoferstrasse przez Fischergasse aż do połączenia z istniejącą linią na Leopoldstrasse, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, pod warunkami i zastrzeżeniami podanymi w dalszym ciągu:

§ 1.

Co do linii kolei żelaznych, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, korzysta Spółka z ulg, przewidzianych w artykułach VI.—XII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Spółka jest obowiązana do ukończenia koncesjonowanych linii kolei żelaznych najpóźniej w prze-

ciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, do oddania gotowych kolei na użytek publiczny i utrzymywania ich w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi, sięgający aż do dnia 17. września 1979 włącznie.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia linii kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma Spółka na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucję tę za przepałą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanych linii kolei żelaznych nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia według postanowień odnośnych przepisów ustawowych.

Takie samo prawo przyzna się Spółce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie uznałby c. k. Rząd za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Zresztą należy wymienione na wstępie linie kolei lokalnej uważać za istotne części składowe przedsiębiorstwa kolei lokalnej, będącego przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, tudzież dokumentów koncesyjnych z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, i z dnia 5. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 253; należy zatem stosować zarządzenia, wydane w §§ 5. do 14. włącznie wspomnianego Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, z uzupełnieniami i zmianami, ustanowionymi w §§ 5. do 11. włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, w § 4. dokumentu koncesyjnego z dnia 5. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 253, oraz w dalszym ciągu, do wszystkich linii kolei lokalnej, będących przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, dokumentów koncesyjnych z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, i z dnia 5. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 253, oraz niniejszego dokumentu koncesyjnego.

Postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, i dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, zmienia się odnośnie do wydawania obligacyi pierwszeństwa i oznaczenia ceny wykupna w sposób następujący:

I. Zamiast zawartych w § 6., ustęp 2., 3. i 9., Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, zarządzeń, które tracą moc obowiązującą. wydaje się następujące postanowienia:

(Ustęp 2.). Spółce nadaje się prawo wydania obligacyi pierwszeństwa aż do kwoty, którą Rząd oznaczy.

(Ustęp 3.). Również nadaje się Spółce prawo wydania akcyi pierwszeństwa, mających pod względem oprocentowania i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, aż do kwoty, którą Rząd oznaczy.

(Ustęp 9.). Statuty Spółki oraz formularze wydać się mających obligacyi pierwszeństwa, tudzież akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

II. Zamiast zarządzeń, wydanych w § 11., punkt 4. i 5. dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, które tracą moc obowiązującą, zamieszcza się następujące postanowienia:

4. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień, bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępie 2., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem Rządu celem pokrycia polityczalnych kosztów zakładowych i zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta zatwierdzonego przez Rząd kapitału akcyjnego spółkowego przedsiębiorstwa kolei lokalnej, podlegającego w myśl koncesyi prawu wykupna przez państwo, oraz na umorzenie tego kapitału akcyjnego w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które

państwo ma zapłacić za wykupienie linii kolejowych, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty roczne w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać Spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. a) Państwu zastrzega się prawo objęcia w każdym czasie zamiast Spółki do spłacenia z własnych funduszów pożyczek, zaciągniętych celem zapewnienia pieniędzy na koncesyonowane linie kolejowe, w kwocie, wiszącej jeszcze jako nieumorzona w chwili wykupna według zatwierdzonego planu umorzenia; w tym wypadku należy zmniejszyć przypadającą do zapłaty rentę wykupna o zapotrzebowanie na oprocentowanie i umorzenie wspomnianego kapitału pożyczkowego oraz w danym razie o odpowiadającą zapotrzebowaniu temu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępu 2. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

b) Państwo zastrzega sobie dalej prawo zapłacenia w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych Spółce w myśl postanowień punktów powyższych, kapitału, równającego się zdyskontowanej według stopy po cztery i pół ($4\frac{1}{2}$) od sta na rok, licząc odsetki od odsetek, wartości kapitałowej tych rent — po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępu 2. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu bezpośrednio poprzedzającego półrocza.

Forster wlr.

